

ΕΠΙΣΗΜΟΤΗΤΙΚΗ ΕΚΘΕΣΙΣ

του σχεδίου Νόμου περί ρυθμίσεως θεμάτων αποζημιώσεως συναπειρά πολιτικών και άλλων τινών γεγονότων.

Προς την Βουλὴν τῶν Ἑλλήνων

Διὰ τοῦ ὑπὸ κρίσιν σχεδίου Νόμου ρυθμίζονται ὠρισμένα ἰκαστικά θέματα αποζημιώσεων. Οὕτως:

Ἄρθρον 1.

Δινομεῖ τοῦ ἁρθροῦ 1 παρ. 1 τοῦ Α.Ν. 408/1968 τὸ κατακείμενον ὑπὸ τῆς Βουλγαρικῆς Κυβερνήσεως, βάσει τῆς συμφωνίας τῆς 9.7.1964, ποσὸν τῶν 7 ἑκατομμυρίων δολλαρίων καταβληθὲν ὡς ἀκολουθεῖ:

α. Ποσὸν 5 ἑκατομμυρίων δολλαρίων πρὸς ἀποζημιώσιν τῶν θυμάτων τῆς βουλγαρικῆς κατοχῆς (οἰκονόμοι, ἐκτελεσθέντων, ὄμηροι, ἀνάπηροι).

β. Ποσὸν 2 ἑκατομμυρίων δολλαρίων πρὸς ἀποζημιώσιν τῶν προστάτων ὀλιγὰς ζημίαις ἐν Βουλγαρίᾳ συναπειρά ἐθνικοποιήσεως, ἐγκαταλείψεως κλπ. τῶν ἐν τῇ γῶρᾳ τούτῃ περιουσιῶν τῶν κατὰ τὸ χρονικὸν διάστημα ἀπὸ 1.9.1939 ἕως 9.7.1964.

Ὡς προκύπτει ἐκ στοιχείων τῶν ἀρμόδιων Ὑπουργείων, ἐκ τοῦ κονδύλιου τῶν 5 ἑκατομμυρίων δολλαρίων καταβληθὲν εἰς τοὺς ἀναγνωρισθέντας, βάσει τελεσιδικίων δικαστικῶν ἀποσάσεων, δικαιοῦχος τὸ 100% τῆς ἐπιδικασθείσης εἰς αὐτοὺς ἀποζημιώσεως. Ἐκ τοῦ ἐν λόγω κονδύλιου ὑστερεῖται νῦν ἀπόλοιπον ἐκ δραχ. 33 ἑκατομμυρίων περίπου, προβλέπεται δὲ εἶναι μετὰ τὴν ἱκανοποίησιν τῶν ἰκασουσῶν εἰσέτι 800 περίπου αἰτήσεων ἀποζημιώσεως ἢ ἀπουσίην τελικῶς ἀδιάθετον ἀπόλοιπον ἐκ δραχ. 24 ἑκατομμυρίων περίπου.

Ἐξ ἄλλου υπολογίζεται ὅτι τὸ διατεθὲν ἕτερον κονδύλιον τῶν 2 ἑκατομμυρίων δολλαρίων θὰ καλύψῃ ποσοστὸν μόνον 80% περίπου τῶν ἐπιδικασθεισῶν εἰς τοὺς δικαιοῦχος ὑπὸ τῆς Ἐκδικαστικῆς Ἐπιτροπῆς ἀποζημιώσεων.

Διὰ τοῦ ὑπὸ κρίσιν ἁρθροῦ προβλέπεται ἡ μεταφορά τοῦ εἰρηθέντος ἀνωτέρω υπολοίπου τῶν 24 ἑκατομμυρίων δραγμῶν εἰς τὸ κονδύλιον τῶν 2 ἑκατομμυρίων δολλαρίων ἵνα οὕτω καταστή δυνατὴ ἢ κατὰ τὸ δυνατόν μεγαλύτερον ποσοτὸν ἱκανοποίησις τῶν ἀπωλειάντων τὸ σύνολον τῆς ἐν Βουλγαρίᾳ περιουσίας τῶν δικαιοῦχων.

Ἄρθρον 2.

Διὰ τοῦ Ν.Δ. 3776/1957 προσεβλήθη ὁ πρόεδρος κατανοήτως μεταξὺ τῶν δικαιοῦχων τοῦ καταβληθέντος ὑπὸ τῆς Ρουμανικῆς Κυβερνήσεως, βάσει τῆς συμφωνίας τῆς 25ης Αὐγούστου 1956 ποσῶν τῶν εἰς (6) ἑκατομμυρίων δολλαρίων διὰ τὰς ζημίαις ἀς πέπτυσται κατὰ τὴν διάρκειαν τοῦ ἡλεσταίου παγκοσμίου πολέμου τὰ ἐν Ρουμανίᾳ περιουσιῶν ἀποζημιώσιν τῶν Ἑλλήνων ὑπηκόων ὡς καὶ διὰ τὴν ὑπὸ τῆς Ρουμανικῆς Κυβερνήσεως ἐξαρχῶν ὠρισμένων πλείων ἑλληνικῆς ἢ αὐστρίας, ἀναφερομένων εἰς πῖνακα προστητημένων εἰς τὴν ἀνωτέρω ρηθείσαν συμφωνίαν.

Αἱ ἐπεβλήθησαν ὑπὸ τῶν ἐνδιαφερομένων βάσει τοῦ ὡς εἰρηται Ν.Δ. 3776/1957, αἰτήσεις ἀποζημιώσεως ἐξεδιέχθησαν ὑπὸ Διοικητικοῦ Δικαστηρίου ὅπερ ἀναγνώρισε τοὺς δικαιοῦχος καὶ ἐπέδικασεν εἰς αὐτοὺς διάφορα ποσὰ ἀποζημιώσεων. Τὸ συνολικὸν ποσὸν τῶν ἐπιδικασθεισῶν ἀποζημιώσεων ὑπερέβη τὸ διατεθὲν εἰς ἑκάστην κατηγορίαν δικαιοῦχων κονδύλιον, ἐκ τοῦ γεγονότος δὲ τούτου ἕκαστος ἔλαβε ποσοστὸν μόνον τῆς ἐπιδικασθείσης αὐτῷ ἀποζημιώσεως.

Εἶναι ἐνδεχόμενον, μετὰ τὴν καταβολὴν εἰς ὅπαντας τοὺς ἀναγνωρισθέντας δικαιοῦχος (ἑκκομιστὸν εἰσέτι εἶναι προσφυτικὸν ἐνδιαφερομένον εἰς τὸ Συμβούλιον Ἐπιτελείας ὡς καὶ τινες ἀνακοπῆς ἐρημιδικίας ἐνώπιον τῆς Ἐκδικαστικῆς Ἐπιτροπῆς τοῦ Α.Ν. 507/1968) τοῦ καθορισθέντος διὰ κοινῶν ἀποφάσεων τῶν Ὑπουργῶν Ἐξωτερικῶν καὶ Οἰκονομικῶν ποσοστῷ ἀποζημιώσεως, νὰ παραμείνῃ ἐκ τῶν διατεθέντων κονδυλίων μικρὸν ἀπόλοιπον τοῦ ὅποιου ἢ κατανομή εἰς τοὺς δικαιοῦχος, οἵτινες πληρωτέον ἀνέρχονται εἰς 2.500 περίπου, νὰ καθίσταται τεχνικῶς δυσχερестаτή, ἢ μὴ ἀδύνατος. Διὰ τὸν λόγον τούτον, καὶ ἐφ' ὅσον θὰ πρόκειται κατ' οὐσίαν περὶ

ἀπαιτητῶν δι' ἕκαστον δικαιοῦχων ποσῶν, ἐκροφῆς τερματισμὸν ὅπως ἀρξῆται ἀπὸ τὸ ἐν λόγω ἐνδεχόμενον, ἀλλὰ, νὰ προκύβῃ ἀπόλοιπον προσεβλή εἰς τὸ προβλεπόμενον ὑπὸ τοῦ Α.Ν. 367/1968 ποσὸν τῶν τριῶν 3) ἑκατομμυρίων δολλαρίων Η.Π.Α. ἔπειτα καταβληθὲν ὑπὸ τῆς ρουμανικῆς Κυβερνήσεως, βάσει τῆς συμφωνίας τῆς 2.9.1966, διὰ τὰς ἐν Ρουμανίᾳ ἐθνικοποηθείσας κλπ. ἑλλητικὰς περιουσίας καὶ διατεθῆ πρὸς ἀποζημιώσιν τῶν ἐν λόγω δικαιοῦχων, ποσοτῷ ἄλλον καθέστων οἱ τελευταῖοι, οὗτοι κατὰ τὸ μεγαλύτερον μέρος, εἶχον ἀναγνωρισθῆ δικαιοῦχοι καὶ βάσει τοῦ Ν.Δ. 3776/1957.

Ἄρθρον 3.

387

Διὰ τοῦ ἁρθροῦ 3 παρ. 6 τοῦ Α.Ν. 22/1967 προσεβλήθη κατῆρις εἰς 1,50% ἐπὶ τῶν καταλλεστέων εἰς τὴν Βουλγαρίαν αἰρησιτικῶν ἀποζημιώσεων πρὸς ἀντιστοιχίαν τῶν δαπανῶν ἐκτελέσεως τῆς Ἑλληνοαἰρησιτικῆς συμφωνίας τῆς 26ης Σεπτεμβρίου 1966. Ἡδὲ διὰ τοῦ ὑπὸ κρίσιν ἁρθροῦ προσεβλήθη τὸ ἐν λόγω ποσοστὸν κρατήσεως εἰς 0,50%, δοξίεται δὲ ὅτι εἰς περίπτωσιν καθ' ἣν τὸ συγκεκριμένον ἐκ τῆς ἐν λόγω κρατήσεως συνολικὸν ποσὸν ὑπερβάνη τὸ ἐν ἑκατομμύριον δραγμῶν τὸ ἐπὶ πλέον ποσὸν μεταφέρεται, εἰς τὸ τέλος ἐκάστου ἡμερολογιακοῦ ἐτους, εἰς τὸν παρὰ τῇ Τραπεζῇ τῆς Ἑλλάδος σχετικὸν λογαριασμὸν τῶν δικαιοῦχων καὶ διατίθεται ὑπὲρ τούτων.

Ἄρθρον 4.

Τὰ καταβληθέντα ὑπὸ τῆς Βουλγαρίας καὶ τῆς Ρουμανίας καὶ διατεθέντα βάσει τῶν Ἀν. Νόμων 408/68 καὶ 337/68 ποσὰ πρὸς ἀποζημιώσιν τῶν Ἑλλήνων ὑπηκόων, οἵτινες ἀπώλειαν τὰ ἐν Βουλγαρίᾳ καὶ Ρουμανίᾳ περιουσιακά των στοιχεῖα συναπειρά τῶν μεταπολεμικῶς ληρθέντων ὑπὸ τῶν ἐν λόγω χωρῶν μέτρων ἐθνικοποιήσεως κλπ., δὲν ἐπαρκεῖν διὰ τὴν ὄλοσχερῆ καὶ εἰς τὸ ἀκέραιον καταβολὴν τῶν ποσῶν ἀποζημιώσεως ἅτινα ἐπιδικασθῆσαν εἰς αὐτοὺς δυνάμει ἀποφάσεων τῶν ἀρμόδιων Ἐκδικαστικῶν Ἐπιτροπῶν. Συναπειρά τοῦ λόγου τούτου καὶ εἰς ἐκτέλεσιν σχετικῶν διατάξεων τῶν ἀνωτέρω ρηθέντων νόμων εἰς τοὺς ἐνδιαφερομένους καταβάλλεται ἀρχικῶς μία προκαταβολὴ ἐκ δραγμῶν 30.000, ἐν συναπειρά δὲ ποσοστὸν τοῦ υπολοίπου τῆς Ἐπιδικασθείσης ἀποζημιώσεως, καθοριζόμενον διὰ κοινῆς ἀποφάσεως τῶν Ὑπουργῶν Ἐξωτερικῶν καὶ Οἰκονομικῶν, εἰς τρόπον ὅστε νὰ ἐπέρχεται σύμμετρος ἱκανοποίησις πάντων τῶν δικαιοῦχων.

Εἰσέτι ὁμοίως ἀπαιτήσεως τινές, κυρίως μικροδικαιοῦχων, μετὰ τὴν μερικὴν κατὰ τὸ ἀνωτέρω ἐκτεθέντα ἱκανοποίησιν των, καταλείπουν ἀπόλοιπα λίαν γαληλά, καὶ ἀποτέλεσμα κατὰ τὴν καταβολὴν νέου ποσοστοῦ ταῦτα νὰ εἶναι τάνη ἀτήρητα (π.χ. δραχ. 85, 120) ὥστε οἱ δικαιοῦχοι νὰ διαμαρτύρωνται καὶ πολλάκις νὰ αἰ προσερχῶνται διὰ τὴν εἰσπραξίαν των.

Πρὸς θεοραπίαν τῶν ἀνωτέρω τὸ ἁρθρον 4 τοῦ νομοσχεδίου ὁρίζει ὅτι τὰ τυχόν ἀπόλοιπα τῶν ὡς ἄνω ἐπιδικασθεισῶν ἀποζημιώσεων, ἐφ' ὅσον ταῦτα δὲν ὑπερβάνουν τὰς 2.000 δραγμάς, θὰ ἐξορλοῦνται ὄλοσχερῶς.

Εἰς ταῦτα ἀπέλειπει τὸ ὑπὸ κρίσιν σχέδιον νόμου ὅπερ ἔχρημεν τὴν τιμὴν νὰ υποβάλωμεν πρὸς ψήφισιν.

Ἐν Ἀθήναις τῆ 3 Φεβρουαρίου 1976

Οἱ Ὑπουργοί

Ἐξωτερικῶν
ΔΗΜ. ΜΠΙΤΣΙΟΣ

Οἰκονομικῶν
ΕΥΑΓΓ. ΔΕΒΛΕΤΟΓΛΟΥ

ΤΡΟΠΟΠΟΙΟΥΜΕΝΑΙ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

Α.Ν. 408/1968.

Ἄρθρον 1.

1. Τὸ προβλεπόμενον ὑπὸ τοῦ ἁρθροῦ 3 παράγρ. α) τῆς Συμφωνίας μεταξὺ Ἑλλάδος καὶ Βουλγαρίας τῆς 9ης Ἰουλίου 1964, κυρωθείσης διὰ τοῦ Ν.Δ. 4393/1964, ποσὸν τῶν ἐπὶ τὰ ἑκατομμυρίων δολλαρίων Η.Π.Α. καταμένεται ὡς ἀκολουθεῖ:

α) Ποσὸν πέντε (5) ἑκατομμυρίων δολλαρίων εἰς τοὺς διαωθέντας ὑπὸ τῶν βουλγαρικῶν ἀρχῶν, ἀπὸ 24 Ἀπριλίου

1941 μέχρι της 28ης Οκτωβρίου 1944, συνεπεία της υπό τούτων κατοχής τμήματος της Ελληνικής επικρατείας, ως ούτοι καθορίζονται: εν τῷ ἐπομένῳ ἄρθρῳ.

Πράξεις διαγμοῦ θεωροῦνται πάντα τὰ μέτρα τῶν βουλγαρικῶν στρατιωτικῶν ἢ πολιτικῶν ἀρχῶν κατοχής ἢ ὀργάνων αὐτῶν, ἀποκαλυμμένων ἐξεξῆς βουλγαρικῶν ἀρχῶν κατοχής, ἐφ' ὅσον τὰ μέτρα ταῦτα ἦσαν ἀντίθετα πρὸς τοὺς κανόνας τοῦ διεθνoῦς δικαίου περὶ κατοχής ἐχθρικών ἐδαφῶν, ἐστρέφοντο δὲ κατὰ προσώπων τοῦ ἀμάχου πληθυσμοῦ.

β) Ποσὸν δύο (2) ἑκατομμυρίων βουλγαρίων εἰς φυσικὰ ἢ νομικὰ πρόσωπα, ὑποστάντα ὕλικās ἐν Βουλγαρία ζήτησις κατὰ τὸ χρονικὸν διάστημα ἀπὸ 1ης Σεπτεμβρίου 1939 μέχρις 31ης Ἰουλίου 1964 συνεπεία ἐνὸς ἢ ὑλειόνων ἐκ τῶν ἀναφερομένων ἐν τῷ ἄρθρῳ 1, παράγρ. 11, ἐδάφ. β' τῆς πρὶν κη- τθείσης Ἑλληνοβουλγαρικῆς Συμφωνίας λόγων ἐφ' ὅσον τὰ πρόσωπα ταῦτα κέκτηνται τὴν ἑλληνικὴν ἰθαγένειαν κατὰ τὴν ἐναρξιν τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος νόμου.

Κατὰ τὴν ἀποτίμησιν τῶν ἐν τῷ ἐδαφῷ τούτῳ ζημιῶν λαμβάνονται ὑπ' ὄψιν μόνον αἱ φετικαὶ τοιαῦται.

2. Ἀπαιτήσεις ἐναντι τῆς Βουλγαρίας πλὴν τῶν ἀναφερομένων ἐν τῇ προηγουμένη παραγράφῳ δὲν δύνανται, καθ' ἰδιονότητε τρόπον, νὰ ἰκανοποιηθοῦν ἐκ τοῦ καταβληθέντος ὑπὸ τῆς Βουλγαρίας ποσοῦ ἀποζημιώσεως τῶν 7 ἑκατομμυρίων βουλγαρίων.

A.N. ὑπ' ἀριθ. 22/1967

Ἄρθρον 6.

- 1.
- 2.

3. Διὰ τὴν κά' ὄψιν τῶν δαπανῶν περὶ ὧν τὸ ἄρθρον 4 τοῦ παρόντος ἐνεργεῖται ὑπὸ τῆς Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος κράτησις ποσοτοῦ ἐξ 1,50% ἐπὶ τῶν καταβληθέντων εἰς τοὺς δικαιούχους ποσῶν ἀποζημιώσεως, ὅπερ ἄγεται εἰς πίστωσιν εἰδικῶν λογαριασμοῦ τοῦ Δημοσίου κινουμένου δι' ἐντολῶν τοῦ ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν Ὑπουργοῦ.

ΣΧΕΔΙΟΝ ΝΟΜΟΥ

Περὶ ρυθμίσεως θεμάτων ἀποζημιώσεως συνεπεία πολέμικῶν καὶ ἄλλων τινῶν γεγονότων.

Ἄρθρον 1.

Ἐκ τοῦ διατεθέντος ἕσσει τοῦ ἄρθρου 1 παρ. 1 περίπτ. α' τοῦ A.N. 408/1968 «περὶ διανομῆς τῆς ἀποζημιώσεως ἣν προβλέπει ἡ ἑλληνοβουλγαρικὴ συμφωνία τῆς 9.7.1964, κυρωθεῖσα διὰ τοῦ N.Δ. 4393/1964» ποσοῦ τῶν πέντε (5) ἑκατομμυρίων βουλγαρίων πρὸς ἀποζημίωσιν τῶν διαγθέντων ὑπὸ τῶν βουλγαρικῶν Ἀρχῶν Κατοχής ποσῶν δραχμῶν εἴκοσι τεσσάρων (24) ἑκατομμυρίων προστίθεται εἰς τὸ ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 1 παρ. 1 περίπτ. β' τοῦ A.N. 408/1968 προβλεπόμενον κονδύλιον τῶν δύο (2) ἑκατομμυρίων βουλγαρίων καὶ διατίθεται πρὸς ἀποζημίωσιν τῶν ὑποστάντων ὕλικās ζημίας ἐν Βουλγαρία, κατὰ τὰ εἰδικώτερον ἐν τῷ νόμῳ τούτῳ ὀριζόμενα.

Ἄρθρον 2.

1. Ἐὰν μετὰ τὴν ὀριστικὴν κρίσιν ἀπασῶν τῶν ὑποβληθει- τῶν ἕσσει τοῦ N.Δ. 3776/1957 «περὶ κυρώσεως τῆς ἐν Ἀθ- ῆναις τὴν 25ην Αὐγούστου 1956 ὑπογραφείσης ἑλληνορου- μανικῆς συμφωνίας «περὶ διακανονισμοῦ τῶν μεταξὺ τῶν δύο χωρῶν ἐκκερμῶν οἰκονομικῶν ζητημάτων» αἰτήσεων ἀποζη- μιώσεως καὶ τὴν καταβολὴν εἰς ἅπαντας τοὺς ἀναγνωρισθέν- τας δικαιούχους τοῦ καθορισθέντος, δυνάμει κοινῶν Ὑπουρ- γικῶν Ἀποφάσεων τοῦ Ὑπουργοῦ Ἐξωτερικῶν καὶ Οἰκονο- μικῶν, ἐκδοθεισῶν μέχρι τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος, πο- σοστοῦ ἀποζημιώσεως ἧθέλειν ἀπομείνει ὑπόλοιπον ἐκ τῶν κον- δυλίων περὶ ὧν προβλέπει τὸ ἄρθρον 2 τοῦ N.Δ. τούτου, τοῦτο προστίθεται, κατ' ἴσα μερίδια, εἰς τὰ προβλεπόμενα ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 2 παρ. 1 τοῦ A.N. 567/1968 «περὶ κατανομῆς με- ταξὺ τῶν δικαιούχων τοῦ καταβληθέντος ὑπὸ τῆς ρουμα- νικῆς Κυβερνήσεως, ἕσσει τῆς κυρωθείσης διὰ τοῦ A.N. 55/

1967 «περὶ κυρώσεως τῶν ὑπογραφεισῶν τὴν 2αν Σεπτεμ- βρίου 1966 μεταξὺ τῆς Ἑλλάδος καὶ τῆς Ρουμανίας Συμφω- νιών» συμφωνίας ποσοῦ ἀποζημιώσεως καὶ ἄλλων τινῶν δια- τάξεων» ὡς τοῦτο ἐτροποποιήθη διὰ τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ N.Δ. 858/1971 «περὶ τροποποιήσεως, συμπληρώσεως κλπ. τοῦ A.N. ὑπ' ἀριθ. 567/68» δύο κονδύλια καὶ διατίθεται συμφῶ- νως πρὸς τὰς διατάξεις τοῦ νόμου τούτου.

2. Ἐν περιπτώσει ἀκήρσεως αἰτήσεως ἀκυρώσεως ἐνώπιον τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας ἢ κατὰ τὴν προηγουμένην παράγραφον διάθεσις τοῦ ὑπολοίπου τῶν κονδυλίων θέλει ἐνεργ- γηθῆ μετὰ τὴν ἐκδίκασιν τῆς αἰτήσεως ἀκυρώσεως.

3. Ἡ δικηγορικὴ ἀμοιβὴ διὰ παραγχεθείσας ὑπηρεσίας ἐπὶ ὑποθέσεων ἀποζημιώσεων προβλεπομένων ὑπὸ τοῦ N.Δ. 3776/ 1957 ὑπολογίζεται ἐπὶ τοῦ τελικῶς καταβληθέντος, ἕσσει τοῦ ἐν λόγῳ νόμου, εἰς ἕκαστον δικαιούχον ποσοῦ ἀποζημιώ- σεως. Ὁ ὑπολογισμὸς τούτος καταλαμβάνει καὶ τὰς πρὸ τῆς ἐναρξέως τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος νόμου γενομένας συμφω- νίας περὶ δικηγορικῆς ἀμοιβῆς.

Ἄρθρον 3.

1. Ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος ἢ προβλεπομένη, ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 6 παρ. 3 τοῦ A.N. 22/1967 κράτησις 1,50% ἐπὶ τῶν καταβληθέντων εἰς τοὺς δικαιούχους αἰγυπτιακῶν ἀποζημιώσεων πρὸς ἀντιμετώπισιν τῶν δαπανῶν ἐκτελέσεως τῆς ἑλληνο-αἰγυπτιακῆς συμφωνίας τῆς 26ης Σεπτεμβρίου 1966 μειοῦται εἰς 0,50%.

2. Εἰς περίπτωσιν καθ' ἣν τὸ ἐκ τῆς ἀνωτέρω κράτησεως κατ' ἔτος συγκεντροῦμενον συνολικὸν ποσὸν ὑπερβαίνει τὸ ἐν (1) ἑκατομμύριον δραχμῶν, τὸ ἐπὶ πλέον ποσὸν μεταφέρεται, εἰς τὸ τέλος ἐκάστου ἡμερολογιακοῦ ἐτους, εἰς τὸν ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 5 τοῦ A.N. 22/1967 προβλεπόμενον «λογαριασμὸν αἰ- γυπτιακῶν ἀποζημιώσεων» καὶ διατίθεται ὑπὲρ τῶν δικαιού- χων.

Ἄρθρον 4.

Ὑπόλοιπα ἀπαιτήσεων ἀναγνωρισθέντων δικαιούχων δυνά- μει ἀποφάσεων τῶν Ἐπιτροπῶν τῶν ἄρθρων 9 A.N. 408/ 1968 καὶ 3 A.N. 567/1968 ἐξορλοῦνται ὁλοσχερῶς, ἐφ' ὅσον ταῦτα δὲν ὑπερβαίνουν τὸ ποσὸν τῶν δραχμῶν δύο χιλιάδων (2.000) κατὰ δικαιούχον.

Ἄρθρον 5.

Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος ἄγεται ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως.

Ἐν Ἀθῆναις τῆ 2 Φεβρουαρίου 1976

Οἱ Ὑπουργοί

Ἐξωτερικῶν
ΔΗΜ. ΜΗΤΣΙΟΣ

Οἰκονομικῶν
ΕΥΑΓΓ. ΔΕΒΛΕΤΟΓΛΟΥ

ΕΚΘΕΣΙΣ

Ἀριθ. 151/28/1975

Τοῦ Γενικοῦ Λογιστηρίου τοῦ Κράτους (ἄρθρον 75, παράγρ 1 τοῦ Συντάγματος ἐπὶ τοῦ σχεδίου Νόμου τοῦ Ὑπουρ- γικοῦ Ἐξωτερικῶν «περὶ ρυθμίσεως θεμάτων ἀποζημιώ- σεως συνεπεία πολέμικῶν καὶ ἄλλων τινῶν γεγονότων».

Διὰ τῶν διατάξεων τοῦ ὡς ἄνω Νομοσχεδίου, δι' ὧν σκο- πεῖται ἡ ρύθμισις ὀρισμένων ἐκκερμῶν θεμάτων ἀναφερομέ- νων εἰς δικαιούχους Βουλγαρικῶν, Ρουμανικῶν καὶ Αἰγυπτια- κῶν ἀποζημιώσεων ὑποστάντα ὕλικās ζημίας συνεπεία ἐθνη- κοποιήσεως ἢ ἐγκαταλείψεως τῶν εἰς τὰς χώρας ταύτας πα- ρουσιῶν των κλπ., δὲν προκαλεῖται δαπάνη τοῦ Κρατικοῦ Προϋπολογισμοῦ.

Ἐν Ἀθῆναις τῆ 19 Νοεμβρίου 1975

Ὁ Γενικός Διευθυντής
ΝΙΚ. ΒΑΛΗΣ